

גיליון מס' 1815 * י"ב בחשוון תשס"ב * 18 באוקטובר 2002

(sachlav@kfar-hanassi.org.il)

כשהעיוור
תומר
בפיסח.
שניהם
מצליחים
להתקדם.

פתגם שוודי

ימי הולדת

20/10 יצחק גולן
21/10 נמרוד אשכנזי (נכד מ. קנדל)
22/10 יואל כרמיוסף בלר (נכד טנא)
24/10 נעמי פורסטר
דני פורסטר
עמי בן צבי
נוח בלר (נכד טנא)
שני בוסקילה

26/10 אוהד דבולט
ירין שטיינר

ימי נישואין

22/10 ליאת ועמק יצחקי
24/10 קרן ויובל ג'קסון
26/10 מיקי ויהודה עדר
שלומית והרי ליפשיץ

מזל טוב
לאוסטי ריפקינד
לשאול וסטפני

עם נישואי הנכד - הבן
אלי ריפקינד עם בחי"ל יינה
בתאילנד

פרחים

- בגיל הרך - בהלה והמולה - לגנים הגיעה לה חולדה. בלי הזמנה, בלי שום התראה - שם חגגה לה על האוכל ועל הילדים. לקיבוץ הגיעו כל מי שיכול היה לייגע. בית התינוקות עבר דירה לפעוטון צופית והנוגעים בדבר מטפלים בעניין בנאמנות מהבוקר על הלילה. אנו תקווה שהעניין ייפתר בהקדם וכולם יחזרו למקומם בשלום ובשלווה.
- עוד בן מכיתת "היונה" מתגייס לשרות צה"ל - אלון בוסקילה. אלון, שיהיה לך שרות קל, נעים ושיעבור מהר.
- ויאיר בן זאב סיים קד"צ ומתגייס לשרות צה"ל בנבמבר. גם לך - גיוס קל, נעים ושיעבור מהר.
- ולעומת זאת - קרין עמר השתחררה משרות צה"ל. קרין מזל טוב ואנו מקווים שתמצאי עבודה במהרה.
- אנדי בולדווין גם כן התגייס ועושה כרגע טירונות במחנה 80. אנדי - בהצלחה. ולמרב ודורון - תחזיקו מעמד. זה או-טו-טו נגמר.
- בבית "מבוא הגליל" באיילת השחר, החל יום חינוך ארוך - סיוט להורים שצריכים להכין אוכל ולהיות יצירתיים כדי לרצות את הילדים ושלא ישעמם להם האוכל.
- צביה (פוטש) ברודי מגיעה לביקור מולדת יחד עם בנה. שתהיה לכם שהות נפלאה כאן.
- מזל טוב לגוסטי, לשאול וסטפני לרגל נישואי הנכד-הבן - אלי עם בח"ל יינה בתאילנד. מזל טוב גם לזוג הצעיר.
- הבטיחו לנו גשם בימים שני ושלישי. אני לא ראיתי או הרגשתי אותו. ואתם?

שבת שלום ומבורכת - **דורית ב'**

סוף דבר

מתישהו בעבר, נדמה לי שצילה הייתה מזכירה, אורי היה מרכז משק ובוב ו. היה סדרן עבודה, הוא - בוב - רק מתוך ייאוש, יצא עם רעיון נפלא. "אולי אפשר לנסות את דוד קולט כסדרן רכב". פתרון זמני לבעיה נצחית. אני בטיפשותי הסכמתי, פלוא הדריך אותי בסבלנות (כי הוא ראה את סוף המנהרה לפניו) ואני נפלתי בפח. לא נורא - רק חצי שנה. לא חתמתי קבע. טוב, קיבלתי את העפרון ליד ואת הטפסים והתחלתי לרשום. עברה חצי שנה, עברה שנה. אני המשכתי לרשום. הרי, צריך לגמור את ערימת הטפסים. אך לא שמתי לב שבזמן שאני רושם, ויילי ממלא את המדף בערימה נוספת של טפסים. כך עברו השנים עד שנגמר העפרון.

עלי להודות שנהייתי מן העבודה הזאת. נהייתי מהמגע עם החברים והייתה לי הרגשה שבאיזשהו אופן יכולתי לעזור לאנשים ולמצוא להם פתרונות לבעיות הרכב שלהם. קיבלתי המון סיפוק. לפעמים התפרצתי על אנשים, בצדק או לא, ועל זה אני מבקש את סליחתם. הם יודעים מי הם...

כל זה הקדמה לסוף דבר. משום שאני לא רואה את מקומי בארגון החדש שהחלטנו עליו, ומשום שהלחצים שמופעלים עלי גברו ואינני יכול להמשיך לתפקד לפי הקווים שנראים לי בסיסיים לעבודה ולשירות סביר, ומשום שאינני יכול לישון שנת ישרים בלילה, אני התפטרתי מתפקידי ומחודש נובמבר כבר לא אהיה בתפקיד סדרן הרכב. אני מאחל לזה שיבוא אחרי הצלחה והמשך שירות לציבור הנוסעים, ומקווה שכולנו נצליח לעבור את הזמנים האלה בשלום. אני מודה מעומק לבי לצוות הנהגים - וילי, רותי ומרים שבלי העזרה והיד התומכת שלהם לא היה לי סיכוי להגיע לשום הישג.

דוד קולט

התרעה חמורה !
"דגן גדול גדל בגן"

תמיד כשהחורף בפתח, אני מסתכל בחשש גדול על העצים שגברו במשך השנה, וענפיהם הגיעו שוב עד חוטי החשמל.

אני יודע מה שאתם אולי לא: סערת גשמים אחת, קצת רוח, הענפים נוגעים בחוטים, ושכונות שלמות נותרות ללא חשמל. מיד מרימים אלי טלפון ומצפים שברגע זה אטפל בתקלה. כי כשאין חשמל החיים שלנו נפסקים: אין מזגנים, אין אור, העבודה נפסקת - אנחנו לא יודעים לתפקד בלי חשמל.

כדי להקדים תרופה למכה, יצאתי כבר מספר פעמים בחודשים האחרונים עם הגנן, על מנת להדריך אותו בגיזום הענפים המסוכנים. אבל עברנו כבר את אמצע אוקטובר, ושום דבר לא זז. הגשם הקל הראשון שירד, כבר גרם להפסקת חשמל בבתי הילדים, כי ענפים רטובים בגן אסתר שפשפו את החוטים. מי שהיה נוגע בעץ הרטוב באותו רגע היה מתחשמל.

לא קשה לנחש מה יקרה פה, כשהגשמים יתחזקו, ועל פי התחזית זה יקרה עד שמאמר זה יפורסם.

פעם, כשעבדו בחשמליה 6 חשמלאים, היה מישהו מהצוות מקדיש כמה ימי עבודה וזכרת ענפים בקיבוץ. אבל היום, כשבעקבות תוכנית החירום, הצטמצם הצוות שלנו למשרה וחצי בלבד, מובן שאין בכוחנו לעשות זאת. זה תפקידו של צוות הבטיחות!

נאמר לי שגם צוות הבטיחות צומצם, ואין מי שיעשה זאת. אני לא יודע מי מחליט על סדר העדיפויות של הגנן, אבל אם אנחנו משלמים משכורת לגנן, עבודתו צריכה גם להראות בשטח, ומכספי המיסים שאנו משלמים אנחנו אמורים לקבל שירותי גננות ציבוריים חיוניים, ודבר זה לא קורה.

ובאותו עניין הגיע הזמן גם לומר משהו על תאורת הרחובות. בשכונות רבות בכלל, ובשכונה שלי בפרט, הצמחיה הגבוהה מסתירה את פנסי הרחוב, והמדרכות חשוכות לגמרי. כדי להגיע מן המרכזית אל ביתנו בלילה, אנחנו מאגשים באפלה, ומתפללים שלא להיתקל בנחש, פסי האטה או כלב שחור. כבר שלושה חודשים אנחנו חוזרים ומבקשים

בע"פ ובכתב, מהגנן וממי שממונה עליו מטעם ההנהלה, שיבואו לגזום את הגדר החיה. אבל חוץ מגיזום ניסיוני, שהשאיר פצע מכוער בשיחים הללו, לא נעשה דבר עבור השכונה הזאת.

מכיוון שההתרעות שלי לאנשים הרלוונטים לא עזרו עד היום, אני מבקש את עזרתכם בדרישה ונדנד: יש לגזום את העצים היום, עכשיו! שלא ניתקל בבעיות מחר, שנוכל ליהנות מהחשמל ותאורת הרחובות גם בחורף.

גבי אורן

בליל שבת הבא - 25.10 בשעה 20:30 נחדש את התוכנית במועדון.

ערב שירי אידיש

בתוכנית:

(א ביסל יידישקייט לא יזיק!)

- בתחילת הערב כל משתתף יקבל כשי חוברת ביטויים ביידיש עם תרגום לאנגלית באדיבות ווילי (דפוס) ואלזה (כריכה). חן חן!
- שירי יידיש מקלטת יושמעו במשך כל הערב.
- יידיש ספונטנית בעזרת החוברת.
- מקורות ומאפייני שירת היידיש - מקס מ.
- שירי יידיש בביצועים חיים.

כולם מוזמנים!

להתראות, **ד"אק ג' ואלזה**

חדר כושר מחודש

ביום שבת בשעה 13:00 תתקיים ישיבה ראשונה בחדר הכושר המחודש.
על סדר היום:

1. תוכנית פעולה לטווח הקצר.
2. תוכנית פעולה לטווח הרחוק.
3. מנויים.
4. התנדבות בשחזור חדר הכושר.
5. גיוס מקורות מימון.

אנו מזמינים את כל מי שמעוניין בחידוש הנכס הכל כך חשוב שלנו - להשתתף, לשמוע ולהשמיע. אנו זקוקים לעזרתכם, הצעותיכם והשתתפותכם הפעילה.

מחכים לכם,

רפי פרנק ולאה כץ

יזכור

ט"ו בחשוון תשנ"ז (1996) ג'ק כרבוך.
י"ז בחשוון תשנ"ח (1997) גב' קלריס בורמן.
י"ט בחשוון תשמ"ה (1984) גב' נחמה ברנשטיין.

הגיבנת

בכפר קטן בהרים חי חוטב עצים זקן ולו גיבנת גדולה על גבו.

יום אחד טעה בדרכו והחשכה ירדה על ההר, נתקף החוטב בפחד וחיפש לו מקום להעביר בו את הלילה. ממרחק ראה גזע חלול והחליט להסתתר בתוכו.

החוטב נירדם ובאמצע הלילה התעורר למשמע קולות מוזיקה וצחוק. הציץ ממקום מחבואו ונבהל - קבוצה גדולה של שדונים חגגה ליד העץ. השדונים הדליקו מדורה, שתו יין, ושרו שירי זימה מצחיקים, תוך כדי שהם מרקדים סביב האש. השירים היו מצחיקים והשדונים כבר לא נראו מפחדים והחוטב החליטו להצטרף לחגיגה. השדונים קבלו את החוטב בשמחה, נתנו לו יין, וגררו אותו למעגל הרוקדים. הם רקדו והתהללו עד שעמד השחר להפציע ועם אור ראשון אמרו השדונים לחוטב: "איש נחמד אתה, נעים לנו לחגוג אתך, נשמח אם תבוא שוב לחגוג אתנו" "בטח שאבוא" אמר החוטב, אך בלבו לא היה שלום עם דבריו, שכן לא ידע בדיוק היכן הוא נמצא. "על מנת שנהיה בטוחים שתקיים את הבטחתך, ניקח מימך משכון", אמרו לו השדונים והסירו מגבו את הגיבנת הגדולה ושמו אותה בשק. הזדקף האיש וחש שמשא גדול ניטל מימנו, והיה מאושר.

בבוקר שב זקוף אל הכפר. ראו אותו אנשי הכפר ולא האמינו למראה עיניהם, החוטב הזקן המגובן נראה צעיר ומלא און.

שאלו אותו הכפריים לפשר הדבר והחוטב סיפר להם על מסיבת השדונים ליד העץ החלול.

שמע את הסיפור אחד מאנשי הכפר, שגם על גבו הייתה גיבנת, אמנם לו גדולה כגיבנתו של החוטב, אולם מספיקה על מנת שאנשי הכפר ילעגו לו על כך.

קינא האיש בחוטב והחליט לנסות למצוא את העץ החלול, על מנת שהשדונים ייקחו מימנו כמשכון גם את הגיבנת שלו.

שלושה לילות ישן האיש בתוך הגזע החלול, ובלילה הרביעי בחצות הופיעו השדונים והדליקו מדורה. ראה אותם האיש ויצא ממקום מחבואו והצטרף אליהם למסיבה.

השדונים היו שיכורים ולא שמו לב שזה איש אחר שהצטרף אליהם לחגיגה, הם רקדו והתהוללו עד שעמד השחר להפציע ועם אור ראשון

אמרו השדונים לאיש:

"אתה איש טוב, היודע לעמוד בהבטחתו, לכן נחזיר לך את מה שלקחנו ממך".

הוציאו השדונים את גיבנתו הממושכנת של החוטב מהשק והדביקו אותה על גבו של האיש ובעלמו. עמד האיש כפוף והמום ולא האמין שכך נעשה לו. עכשיו במקום שתהיה לו גיבנת אחת, יש לו שתיים.

מוסר השכל של הסיפור - שמח בהצלחתו של חברך ואל תחמוד את מזלם הטוב של אחרים, אחרת אתה עלול למצוא את עצמך סוחר על גבר את צרותיהם.

מצאה ומעבירה אליכם: **שושנה שרקי**

"Diplomacy is the art of saying 'Nice doggie!'... till you can find a rock"

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!